. וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא
אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֻהוּ מִן־הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא אֶל־
פַּרְעֹה: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף חֲלוֹם חָלַמְתִּי וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ
וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ: וַיַּעַן
יוֹסֵף אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר בִּלְעָדָי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פַּרְעֹה:

. הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים
עֹשֶׂה הֵרְאָה אֶת־פַּרְעֹה: הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת שָׂבָע גָּדוֹל
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: וְקָמוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח
כָּל־הַשָּׂבָע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְכִלָּה הָרָעָב אֶת־הָאָרֶץ: וְלֹא־
יֻדַע הַשָּׂבָע בָּאָרֶץ מִפְּנֵי הָרָעָב הַהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבֵד
הוּא מְאֹד:

: וְעַל הִשְׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל־פַּרְעֹה פַּעֲמָיִם כִּי־נָכוֹן
הַדָּבָר מֵעִם הָאֱלֹהִים וּמְמַהֵר הָאֱלֹהִים לַעֲשׂתוֹ: וְעַתָּה יֵרֶא
פַּרְעֹה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וִישִׁיתֵהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: יַעֲשֶׂה
פַרְעֹה וְיַפְקֵד פְּקִדִים עַל־הָאָרֶץ וְחִמֵּשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע: וְיִקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֹכֶל הַשָּׁנִים הַטֹּבֹת
הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וְיִצְבְּרוּ־בַר תַּחַת יַד־פַּרְעֹה אֹכֶל בֶּעָרִים וְשָׁמָרוּ:
וְהָיָה הָאֹכֶל לְפִקָּדוֹן לָאָרֶץ לְשֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶין
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא־תִכָּרֵת הָאָרֶץ בָּרָעָב: וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי
פַרְעֹה וּבְעֵינֵי כָל־עֲבָדָיו: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־עֲבָדָיו הֲנִמְצָא
כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אַחֲרֵי
הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְךָ אֶת־כָּל־זֹאת אֵין־נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ:

כב וַיְדַבֵּר יהוה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה
כג תְּבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם: יְבָרֶכְךָ יהוה
כד וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יהוה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא
כה יהוה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי
כו עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם: וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה
לְהָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
ב וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם: וַיַּקְרִיבוּ
נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי הַמַּטֹּת הֵם
ג הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקֻדִים:

וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם
הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם אֶת קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר
יהוה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ
אֶת קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ: וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן אֶת קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה:

. נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה. לָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ נַחְשׁוֹן,
עַל שֵׁם שֶׁיָּרַד תְּחִלָּה לַנַּחְשׁוֹל שֶׁבַּיָּם. אָמַר ר׳ שִׁמְעוֹן בֶּן
יוֹחָאי אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה יְמִי שֶׁקִּדֵּשׁ אֶת שְׁמִי
בַּיָּם הוּא יַקְרִיב תְּחִלָּה. וְזֶה הָיָה נַחְשׁוֹן. וְכֵן עָשָׂה, הֲדָא הוּא
דִּכְתִיב נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב וגו׳.
יְחֵסוֹ הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ, שֵׁבֶט
לוֹ, שֵׁבֶט לְאָבִיו, שֵׁבֶט לִשְׁבָטוֹ. אוֹ
שֶׁגָּבַהּ מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, תַּלְמוּד
לוֹמַר זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן
עַמִּינָדָב, מִשֶּׁלּוֹ הֵבִיא וְלֹא שֶׁגָּבַהּ
מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, אֶלָּא מַה תַּלְמוּד
לוֹמַר נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב, יְחֵסוֹ
הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ.

(כז) ושמו את שמי . למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו את בני ישראל (פנים ל״ג) בשם המפורש אתה אומר בשם המפורש או אינו אלא בכינוי ת״ל ושמו את שמי . במקדש בשם המפורש במדינה בכינוי . ואני אברכם למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו אין לי אלא ברכה לישראל . ברכה (לגרים ולנשים ולעבדים) [לכהנים] מנין ת״ל ואני אברכם. ואני אברכם שלא יהיו ישראל אומרים ברכותיהם תלויות בכהניהם ת״ל ואני אברכם שלא יהיו הכהנים אומרים אנו נברך ישראל . ת״ל ואני אברכם. אני אברך את עמי ישראל שנאמר (דברים ט״ו) כי ה׳ אלהיך ברכך בכל מעשה ידך כאשר דבר לך . ואומר ברוך תהיה מכל העמים ואומר (שם כ״ח) יפתח ה׳ לך את אוצרו הטוב את השמים . ואומר (יחזקאל י״ד) בטרעה טוב ארעה אותם . ואומר אני ארעה את צאני :

ויגלח . מפני שכבוד המלכות (ב״ר) : (מו) תשמע הלוט לפחד חמו . תחזון ומכון חלוט לפחות לומו : תשמע . לשון הבנה והאזנה כמו שומע יוסף אפר לא (מז) בלעדי . אין המחכמה מעלי אלא מלאים יעבר יקן עניה בכי נמנוס פרעה

אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצות ומגילות חסדים מפני מה חרב *מפני שהיתה בו שנאת חנם ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות ע״ז גלוי עריות ושפיכות דמים (ב)

. . . ריש לקיש הוי פתי בירדנא אתא רבה בר בר חנה יתב ליה ידא א״ל אלהא סגינא לכו דכתיב *אם רומה היא נבנה עליה טורת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז אם עשירים עצמכם כרומה ועליהם כולכם בימי עזרא נמשלתם ככסף שאין רקב שולט בו עכשיו שעליהם כדלתות נמשלתם כארז שדרקב שולט בו ׳

. . . כי אתא לקמיה דרבי יוחנן א״ל לאו היינו מעמא (ו) א״ב סליקו כולהו בימי עזרא לא הוה שריא שכינה במקדש שני דכתיב *יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם אף על גב דיפת אלהים ליפת אין השכינה שורה אלא באהלי שם ופרסאי מנא לן דמיפת קאתו דכתיב *בני יפת גומר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס גומר דה(ג)רמסיא *מגוג זו קנדיא (ד) מדי זו מקרוניא יון כמשמע תובל זה בית אונייקי משך זו מסיא תירס פליני בה ר׳ סימאי ורבנן אמרי לה רבי סימון ורבנן חד אמר זו בית תייקי וחד אמר זו פרס תני רב יוסף תירס זו פרס

. . . אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצות ומגילות חסדים מפני מה חרב *מפני שהיתה בו שנאת חנם ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות ע״ז גלוי עריות ושפיכות דמים (ה)

. . . ריש לקיש הוי פתי בירדנא אתא רבה בר בר חנה יתב ליה ידא א״ל אלהא סגינא לכו דכתיב *אם רומה היא נבנה עליה טורת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז אם עשירים עצמכם כרומה ועליהם כולכם בימי עזרא נמשלתם ככסף שאין רקב שולט בו עכשיו שעליהם כדלתות נמשלתם כארז שדרקב שולט בו ׳

. . . כי אתא לקמיה דרבי יוחנן א״ל לאו היינו טעמא (ו) א״ב סליקו כולהו בימי עזרא לא הוה שריא שכינה במקדש שני דכתיב *יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם אף על גב דיפת אלהים ליפת אין השכינה שורה אלא באהלי שם ופרסאי מנא לן דמיפת קאתו דכתיב *בני יפת גומר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס גומר דה(ז)רמסיא *מגוג זו קנדיא (ח) מדי זו מקרוניא יון כמשמע תובל זה בית אונייקי משך זו מסיא תירס פליני בה ר׳ סימאי ורבנן אמרי לה רבי סימון ורבנן חד אמר זו בית תייקי וחד אמר זו פרס תני רב יוסף תירס זו פרס

. נחשון בן עמינדב למטה יהודה. למה נקרא שמו נחשון, על שם שירד תחלה לנחשול שבים. אמר ר׳ שמעון בן יוחאי אמר הקדוש ברוך הוא למשה ימי שקדש את שמי בים הוא יקריב תחלה. וזה היה נחשון. וכן עשה, הדא הוא דכתיב נחשון בן עמינדב וגו׳. יחסו הכתוב על שם שבטו, שבח לו, שבח לאביו, שבח לשבטו. או שגבה משבטו והביא, תלמוד לומר זה קרבן נחשון בן עמינדב, משלו הביא ולא שגבה משבטו והביא, אלא מה תלמוד לומר נחשון בן עמינדב, יחסו הכתוב על שם שבטו.

. ויקריבו בן עמינדב למטה יהודה ובמצות ומגילות חסדים מפני מה חרב *מפני שהיתה בו שנאת חנם ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות ע״ז גלוי עריות ושפיכות דמים (ד)

. . . ריש לקיש הוי פתי בירדנא אתא רבה בר בר חנה יתב ליה ידא א״ל אלהא סגינא לכו דכתיב *אם רומה היא נבנה עליה טורת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז אם עשירים עצמכם כרומה ועליהם כולכם בימי עזרא נמשלתם ככסף שאין רקב שולט בו עכשיו שעליהם כדלתות נמשלתם כארז שדרקב שולט בו ׳

. . . כי אתא לקמיה דרבי יוחנן א״ל לאו היינו טעמא (ו) א״ב סליקו כולהו בימי עזרא לא הוה שריא שכינה במקדש שני דכתיב *יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם אף על גב דיפת אלהים ליפת אין השכינה שורה אלא באהלי שם ופרסאי מנא לן דמיפת קאתו דכתיב *בני יפת גומר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס גומר דה(ח)רמסיא *מגוג זו קנדיא (ט) מדי זו מקרוניא יון כמשמע תובל זה בית אונייקי משך זו מסיא תירס פליני בה ר׳ סימאי ורבנן אמרי לה רבי סימון ורבנן חד אמר זו בית תייקי וחד אמר זו פרס תני רב יוסף תירס זו פרס

. ויקריבו בן עמינדב למטה יהודה. לָמָה נִקְרָא שְׁמוֹ נַחְשׁוֹן, עַל שֵׁם שֶׁיָּרַד תְּחִלָּה לַנַּחְשׁוֹל שֶׁבַּיָּם. אָמַר ר׳ שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה יְמִי שֶׁקִּדֵּשׁ אֶת שְׁמִי בַּיָּם הוּא יַקְרִיב תְּחִלָּה. וְזֶה הָיָה נַחְשׁוֹן. וְכֵן עָשָׂה, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב וגו׳. יִחֵסוֹ הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ, שֵׁבֶט לוֹ, שֵׁבֶט לְאָבִיו, שֵׁבֶט לִשְׁבָטוֹ. אוֹ שֶׁגָּבַהּ מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, תַּלְמוּד לוֹמַר זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב, מִשֶּׁלּוֹ הֵבִיא וְלֹא שֶׁגָּבַהּ מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, אֶלָּא מַה תַּלְמוּד לוֹמַר נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב, יִחֵסוֹ הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ.

(כז) ושמו את שמי . למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו את בני ישראל (פנים ל״ג) בשם המפורש אתה אומר בשם המפורש או אינו אלא בכינוי ת״ל ושמו את שמי . במקדש בשם המפורש במדינה בכינוי . ואני אברכם למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו אין לי אלא ברכה לישראל . ברכה (לגרים ולנשים ולעבדים) [לכהנים] מנין ת״ל ואני אברכם. ואני אברכם שלא יהיו ישראל אומרים ברכותיהם תלויות בכהניהם ת״ל ואני אברכם שלא יהיו הכהנים אומרים אנו נברך ישראל . ת״ל ואני אברכם. אני אברך את עמי ישראל שנאמר (דברים ט״ו) כי ה׳ אלהיך ברכך בכל מעשה ידך כאשר דבר לך . ואומר ברוך תהיה מכל העמים ואומר (שם כ״ח) יפתח ה׳ לך את אוצרו הטוב את השמים . ואומר (יחזקאל י״ד) בטרעה טוב ארעה אותם . ואומר אני ארעה את צאני :

ויגלח . מפני שכבוד המלכות (ב״ר) : (מו) תשמע הלוט לפחד חמו . תחזון ומכון חלוט לפחות לומו : תשמע . לשון הבנה והאזנה כמו שומע יוסף אפר לא (מז) בלעדי . אין המחכמה מעלי אלא מלאים יעבר יקן עניה בכי נמנוס פרעה

. . . ריש לקיש הוי פתי בירדנא אתא רבה בר בר חנה יתב ליה ידא א״ל אלהא סגינא לכו דכתיב *אם רומה היא נבנה עליה טורת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז אם עשירים עצמכם כרומה ועליהם כולכם בימי עזרא נמשלתם ככסף שאין רקב שולט בו עכשיו שעליהם כדלתות נמשלתם כארז שדרקב שולט בו ׳

. . . כי אתא לקמיה דרבי יוחנן א״ל לאו היינו טעמא (ו) א״ב סליקו כולהו בימי עזרא לא הוה שריא שכינה במקדש שני דכתיב *יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם אף על גב דיפת אלהים ליפת אין השכינה שורה אלא באהלי שם ופרסאי מנא לן דמיפת קאתו דכתיב *בני יפת גומר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס גומר דה(ט)רמסיא *מגוג זו קנדיא (י) מדי זו מקרוניא יון כמשמע תובל זה בית אונייקי משך זו מסיא תירס פליני בה ר׳ סימאי ורבנן אמרי לה רבי סימון ורבנן חד אמר זו בית תייקי וחד אמר זו פרס תני רב יוסף תירס זו פרס

. ויקריבו בן עמינדב למטה יהודה. לָמָה נִקְרָא שְׁמוֹ נַחְשׁוֹן, עַל שֵׁם שֶׁיָּרַד תְּחִלָּה לַנַּחְשׁוֹל שֶׁבַּיָּם. אָמַר ר׳ שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה יְמִי שֶׁקִּדֵּשׁ אֶת שְׁמִי בַּיָּם הוּא יַקְרִיב תְּחִלָּה. וְזֶה הָיָה נַחְשׁוֹן. וְכֵן עָשָׂה, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב וגו׳. יִחֵסוֹ הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ, שֵׁבֶט לוֹ, שֵׁבֶט לְאָבִיו, שֵׁבֶט לִשְׁבָטוֹ. אוֹ שֶׁגָּבַהּ מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, תַּלְמוּד לוֹמַר זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב, מִשֶּׁלּוֹ הֵבִיא וְלֹא שֶׁגָּבַהּ מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, אֶלָּא מַה תַּלְמוּד לוֹמַר נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב, יִחֵסוֹ הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ.

(כז) ושמו את שמי . למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו את בני ישראל (פנים ל״ג) בשם המפורש אתה אומר בשם המפורש או אינו אלא בכינוי ת״ל ושמו את שמי . במקדש בשם המפורש במדינה בכינוי . ואני אברכם למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו אין לי אלא ברכה לישראל . ברכה (לגרים ולנשים ולעבדים) [לכהנים] מנין ת״ל ואני אברכם. ואני אברכם שלא יהיו ישראל אומרים ברכותיהם תלויות בכהניהם ת״ל ואני אברכם שלא יהיו הכהנים אומרים אנו נברך ישראל . ת״ל ואני אברכם. אני אברך את עמי ישראל שנאמר (דברים ט״ו) כי ה׳ אלהיך ברכך בכל מעשה ידך כאשר דבר לך . ואומר ברוך תהיה מכל העמים ואומר (שם כ״ח) יפתח ה׳ לך את אוצרו הטוב את השמים . ואומר (יחזקאל י״ד) בטרעה טוב ארעה אותם . ואומר אני ארעה את צאני :

ויגלח . מפני שכבוד המלכות (ב״ר) : (מו) תשמע הלוט לפחד חמו . תחזון ומכון חלוט לפחות לומו : תשמע . לשון הבנה והאזנה כמו שומע יוסף אפר לא (מז) בלעדי . אין המחכמה מעלי אלא מלאים יעבר יקן עניה בכי נמנוס פרעה

. . . ריש לקיש הוי פתי בירדנא אתא רבה בר בר חנה יתב ליה ידא א״ל אלהא סגינא לכו דכתיב *אם רומה היא נבנה עליה טורת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז אם עשירים עצמכם כרומה ועליהם כולכם בימי עזרא נמשלתם ככסף שאין רקב שולט בו עכשיו שעליהם כדלתות נמשלתם כארז שדרקב שולט בו ׳

. . . כי אתא לקמיה דרבי יוחנן א״ל לאו היינו טעמא (ו) א״ב סליקו כולהו בימי עזרא לא הוה שריא שכינה במקדש שני דכתיב *יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם אף על גב דיפת אלהים ליפת אין השכינה שורה אלא באהלי שם ופרסאי מנא לן דמיפת קאתו דכתיב *בני יפת גומר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס גומר דה(י)רמסיא *מגוג זו קנדיא (יא) מדי זו מקרוניא יון כמשמע תובל זה בית אונייקי משך זו מסיא תירס פליני בה ר׳ סימאי ורבנן אמרי לה רבי סימון ורבנן חד אמר זו בית תייקי וחד אמר זו פרס תני רב יוסף תירס זו פרס

. ויקריבו בן עמינדב למטה יהודה. לָמָה נִקְרָא שְׁמוֹ נַחְשׁוֹן, עַל שֵׁם שֶׁיָּרַד תְּחִלָּה לַנַּחְשׁוֹל שֶׁבַּיָּם. אָמַר ר׳ שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה יְמִי שֶׁקִּדֵּשׁ אֶת שְׁמִי בַּיָּם הוּא יַקְרִיב תְּחִלָּה. וְזֶה הָיָה נַחְשׁוֹן. וְכֵן עָשָׂה, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב וגו׳. יִחֵסוֹ הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ, שֵׁבֶט לוֹ, שֵׁבֶט לְאָבִיו, שֵׁבֶט לִשְׁבָטוֹ. אוֹ שֶׁגָּבַהּ מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, תַּלְמוּד לוֹמַר זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב, מִשֶּׁלּוֹ הֵבִיא וְלֹא שֶׁגָּבַהּ מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, אֶלָּא מַה תַּלְמוּד לוֹמַר נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב, יִחֵסוֹ הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ.

(כז) ושמו את שמי . למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו את בני ישראל (פנים ל״ג) בשם המפורש אתה אומר בשם המפורש או אינו אלא בכינוי ת״ל ושמו את שמי . במקדש בשם המפורש במדינה בכינוי . ואני אברכם למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו אין לי אלא ברכה לישראל . ברכה (לגרים ולנשים ולעבדים) [לכהנים] מנין ת״ל ואני אברכם. ואני אברכם שלא יהיו ישראל אומרים ברכותיהם תלויות בכהניהם ת״ל ואני אברכם שלא יהיו הכהנים אומרים אנו נברך ישראל . ת״ל ואני אברכם. אני אברך את עמי ישראל שנאמר (דברים ט״ו) כי ה׳ אלהיך ברכך בכל מעשה ידך כאשר דבר לך . ואומר ברוך תהיה מכל העמים ואומר (שם כ״ח) יפתח ה׳ לך את אוצרו הטוב את השמים . ואומר (יחזקאל י״ד) בטרעה טוב ארעה אותם . ואומר אני ארעה את צאני :

. . . ריש לקיש הוי פתי בירדנא אתא רבה בר בר חנה יתב ליה ידא א״ל אלהא סגינא לכו דכתיב *אם רומה היא נבנה עליה טורת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז אם עשירים עצמכם כרומה ועליהם כולכם בימי עזרא נמשלתם ככסף שאין רקב שולט בו עכשיו שעליהם כדלתות נמשלתם כארז שדרקב שולט בו ׳

. . . כי אתא לקמיה דרבי יוחנן א״ל לאו היינו טעמא (ו) א״ב סליקו כולהו בימי עזרא לא הוה שריא שכינה במקדש שני דכתיב *יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם אף על גב דיפת אלהים ליפת אין השכינה שורה אלא באהלי שם ופרסאי מנא לן דמיפת קאתו דכתיב *בני יפת גומר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס גומר דה(יא)רמסיא *מגוג זו קנדיא (יב) מדי זו מקרוניא יון כמשמע תובל זה בית אונייקי משך זו מסיא תירס פליני בה ר׳ סימאי ורבנן אמרי לה רבי סימון ורבנן חד אמר זו בית תייקי וחד אמר זו פרס תני רב יוסף תירס זו פרס

. ויקריבו בן עמינדב למטה יהודה. לָמָה נִקְרָא שְׁמוֹ נַחְשׁוֹן, עַל שֵׁם שֶׁיָּרַד תְּחִלָּה לַנַּחְשׁוֹל שֶׁבַּיָּם. אָמַר ר׳ שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה יְמִי שֶׁקִּדֵּשׁ אֶת שְׁמִי בַּיָּם הוּא יַקְרִיב תְּחִלָּה. וְזֶה הָיָה נַחְשׁוֹן. וְכֵן עָשָׂה, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב וגו׳. יִחֵסוֹ הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ, שֵׁבֶט לוֹ, שֵׁבֶט לְאָבִיו, שֵׁבֶט לִשְׁבָטוֹ. אוֹ שֶׁגָּבַהּ מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, תַּלְמוּד לוֹמַר זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב, מִשֶּׁלּוֹ הֵבִיא וְלֹא שֶׁגָּבַהּ מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, אֶלָּא מַה תַּלְמוּד לוֹמַר נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב, יִחֵסוֹ הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ.

(כז) ושמו את שמי . למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו את בני ישראל (פנים ל״ג) בשם המפורש אתה אומר בשם המפורש או אינו אלא בכינוי ת״ל ושמו את שמי . במקדש בשם המפורש במדינה בכינוי . ואני אברכם למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו אין לי אלא ברכה לישראל . ברכה (לגרים ולנשים ולעבדים) [לכהנים] מנין ת״ל ואני אברכם. ואני אברכם שלא יהיו ישראל אומרים ברכותיהם תלויות בכהניהם ת״ל ואני אברכם שלא יהיו הכהנים אומרים אנו נברך ישראל . ת״ל ואני אברכם. אני אברך את עמי ישראל שנאמר (דברים ט״ו) כי ה׳ אלהיך ברכך בכל מעשה ידך כאשר דבר לך . ואומר ברוך תהיה מכל העמים ואומר (שם כ״ח) יפתח ה׳ לך את אוצרו הטוב את השמים . ואומר (יחזקאל י״ד) בטרעה טוב ארעה אותם . ואומר אני ארעה את צאני :

. . . ריש לקיש הוי פתי בירדנא אתא רבה בר בר חנה יתב ליה ידא א״ל אלהא סגינא לכו דכתיב *אם רומה היא נבנה עליה טורת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז אם עשירים עצמכם כרומה ועליהם כולכם בימי עזרא נמשלתם ככסף שאין רקב שולט בו עכשיו שעליהם כדלתות נמשלתם כארז שדרקב שולט בו ׳

. . . כי אתא לקמיה דרבי יוחנן א״ל לאו היינו טעמא (ו) א״ב סליקו כולהו בימי עזרא לא הוה שריא שכינה במקדש שני דכתיב *יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם אף על גב דיפת אלהים ליפת אין השכינה שורה אלא באהלי שם ופרסאי מנא לן דמיפת קאתו דכתיב *בני יפת גומר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס גומר דה(יב)רמסיא *מגוג זו קנדיא (יג) מדי זו מקרוניא יון כמשמע תובל זה בית אונייקי משך זו מסיא תירס פליני בה ר׳ סימאי ורבנן אמרי לה רבי סימון ורבנן חד אמר זו בית תייקי וחד אמר זו פרס תני רב יוסף תירס זו פרס

. ויקריבו בן עמינדב למטה יהודה. לָמָה נִקְרָא שְׁמוֹ נַחְשׁוֹן, עַל שֵׁם שֶׁיָּרַד תְּחִלָּה לַנַּחְשׁוֹל שֶׁבַּיָּם. אָמַר ר׳ שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה יְמִי שֶׁקִּדֵּשׁ אֶת שְׁמִי בַּיָּם הוּא יַקְרִיב תְּחִלָּה. וְזֶה הָיָה נַחְשׁוֹן. וְכֵן עָשָׂה, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב וגו׳. יִחֵסוֹ הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ, שֵׁבֶט לוֹ, שֵׁבֶט לְאָבִיו, שֵׁבֶט לִשְׁבָטוֹ. אוֹ שֶׁגָּבַהּ מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, תַּלְמוּד לוֹמַר זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב, מִשֶּׁלּוֹ הֵבִיא וְלֹא שֶׁגָּבַהּ מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, אֶלָּא מַה תַּלְמוּד לוֹמַר נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב, יִחֵסוֹ הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ.

(כז) ושמו את שמי . למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו את בני ישראל (פנים ל״ג) בשם המפורש אתה אומר בשם המפורש או אינו אלא בכינוי ת״ל ושמו את שמי . במקדש בשם המפורש במדינה בכינוי . ואני אברכם למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו אין לי אלא ברכה לישראל . ברכה (לגרים ולנשים ולעבדים) [לכהנים] מנין ת״ל ואני אברכם. ואני אברכם שלא יהיו ישראל אומרים ברכותיהם תלויות בכהניהם ת״ל ואני אברכם שלא יהיו הכהנים אומרים אנו נברך ישראל . ת״ל ואני אברכם. אני אברך את עמי ישראל שנאמר (דברים ט״ו) כי ה׳ אלהיך ברכך בכל מעשה ידך כאשר דבר לך . ואומר ברוך תהיה מכל העמים ואומר (שם כ״ח) יפתח ה׳ לך את אוצרו הטוב את השמים . ואומר (יחזקאל י״ד) בטרעה טוב ארעה אותם . ואומר אני ארעה את צאני :

. . . ריש לקיש הוי פתי בירדנא אתא רבה בר בר חנה יתב ליה ידא א״ל אלהא סגינא לכו דכתיב *אם רומה היא נבנה עליה טורת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז אם עשירים עצמכם כרומה ועליהם כולכם בימי עזרא נמשלתם ככסף שאין רקב שולט בו עכשיו שעליהם כדלתות נמשלתם כארז שדרקב שולט בו ׳

. . . כי אתא לקמיה דרבי יוחנן א״ל לאו היינו טעמא (ו) א״ב סליקו כולהו בימי עזרא לא הוה שריא שכינה במקדש שני דכתיב *יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם אף על גב דיפת אלהים ליפת אין השכינה שורה אלא באהלי שם ופרסאי מנא לן דמיפת קאתו דכתיב *בני יפת גומר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס גומר דה(יג)רמסיא *מגוג זו קנדיא (יד) מדי זו מקרוניא יון כמשמע תובל זה בית אונייקי משך זו מסיא תירס פליני בה ר׳ סימאי ורבנן אמרי לה רבי סימון ורבנן חד אמר זו בית תייקי וחד אמר זו פרס תני רב יוסף תירס זו פרס

. ויקריבו בן עמינדב למטה יהודה. לָמָה נִקְרָא שְׁמוֹ נַחְשׁוֹן, עַל שֵׁם שֶׁיָּרַד תְּחִלָּה לַנַּחְשׁוֹל שֶׁבַּיָּם. אָמַר ר׳ שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה יְמִי שֶׁקִּדֵּשׁ אֶת שְׁמִי בַּיָּם הוּא יַקְרִיב תְּחִלָּה. וְזֶה הָיָה נַחְשׁוֹן. וְכֵן עָשָׂה, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב וגו׳. יִחֵסוֹ הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ, שֵׁבֶט לוֹ, שֵׁבֶט לְאָבִיו, שֵׁבֶט לִשְׁבָטוֹ. אוֹ שֶׁגָּבַהּ מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, תַּלְמוּד לוֹמַר זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב, מִשֶּׁלּוֹ הֵבִיא וְלֹא שֶׁגָּבַהּ מִשִּׁבְטוֹ וְהֵבִיא, אֶלָּא מַה תַּלְמוּד לוֹמַר נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב, יִחֵסוֹ הַכָּתוּב עַל שֵׁם שִׁבְטוֹ.

(כז) ושמו את שמי . למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו את בני ישראל (פנים ל״ג) בשם המפורש אתה אומר בשם המפורש או אינו אלא בכינוי ת״ל ושמו את שמי . במקדש בשם המפורש במדינה בכינוי . ואני אברכם למה נאמר לפי שהוא אומר כה תברכו אין לי אלא ברכה לישראל . ברכה (לגרים ולנשים ולעבדים) [לכהנים] מנין ת״ל ואני אברכם. ואני אברכם שלא יהיו ישראל אומרים ברכותיהם תלויות בכהניהם ת״ל ואני אברכם שלא יהיו הכהנים א